

Kemény István

A boldogság mesterei

A hatvanéves Vörös Istvánnak

Jó idebent,
jó nagyon,
vagy tíz nehéz baráttal
naiv vén bolondozva egymást
a kocsmá hosszú asztalánál.

Odakint Prága,
nagy korszokban
habzó sör előttünk,
és régi jelenet a falon.

A témák is helyénvalók,
és kellőképpen súlyosak:
az erkölcsök rohamos hanyatlása,
a romló egészség
és a mindent átszövő
háttérhatalom.

A kandallóban pattog a tűz,
a boldogság céhének elismert
mesterei vagyunk,
odakint Prága!
Prága odakint!,
és amikor bejöttünk,
már havazott.

Jó idebent,
jó nagyon,
és a legjobb még hátravan:
a hosszas búcsúzkodás után,
utcácskák finoman roppanó havában,

pislogó lámpák alatt,
holnap-vasárnap-tudatban
egyedül
hazafelé botorkáló,
öregedő férfinak lenni.

Parnasszus, 2025/1.